

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ปัญหาในการดำเนินงานการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งของสังคมปัจจุบันคือค่านิยมของนักเรียนและผู้ปกครองที่ให้ความสำคัญในเรื่องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เนื่องจากผู้ที่สำเร็จการศึกษามีโอกาสก้าวหน้าและนำไปสู่อาชีพที่มั่นคง มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคม ทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในทุกระดับชั้น โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ถือว่าเป็นช่วงที่กำลังจะก้าวไปสู่การศึกษาชั้นอุดมศึกษา ต่างมุ่งหวังที่จะเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา เท่าที่ความสามารถทางสติปัญญาและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะเอื้ออำนวยให้ ด้วยเหตุนี้เองทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ต่างพยายามขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ได้เรียนมาจากโรงเรียน และเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบแข่งขัน ทางเลือกหนึ่งที่นักเรียนหันมาให้ความสนใจ คือการเรียนกวดวิชา ประกอบกับการสนับสนุนจากผู้ปกครองให้บุตรเรียนกวดวิชา บางคนพยายามศึกษาดูว่า สถาบันกวดวิชาใดที่เป็นที่นิยมเพื่อส่งบุตรหลานตนไปสมัครที่สถาบันนั้น เพราะเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาในสถาบันนั้น หรือกับอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียง ซึ่งอาจจะรู้แนวข้อสอบเข้าเรียนต่อ ช่วยให้ผู้มีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ (จวีรรรณ ชินะตระกูล, 2530) และจากสถิติจำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2537-2540 พบว่ามีจำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีผู้สมัครสอบเพิ่มขึ้นในทุกปี โดยเฉลี่ยประมาณปีการศึกษาละ 151,903 คน ในขณะที่ทบวงมหาวิทยาลัยสามารถรับได้ประมาณร้อยละ 28 ดังตาราง 1 และหากจำแนกตามสภาพทางการศึกษาพบว่านักเรียนที่สอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ และมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีการศึกษา ดังตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ประจำปีการศึกษา 2537 – 2540

ปีการศึกษา	ปี 2537	ปี 2538	ปี 2539	ปี 2540
สมัครสอบ	134,654	140,515	160,841	171,604
สอบได้	37,478	38,377	45,613	47,898
ร้อยละของผู้สอบได้	27.83	27.31	28.35	27.91

ตาราง 2 จำนวนผู้สอบผ่านข้อเขียนในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ จำแนกตามสภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2537 – 2540

สภาพทางการศึกษา	ร้อยละของผู้สอบผ่านข้อเขียน			
	ปี 2537	ปี 2538	ปี 2539	ปี 2540
สอบเทียบ ม.6 ได้แล้ว	27.06	23.84	22.50	24.30
กำลังเรียน ม.6 หรือเทียบเท่า	57.50	60.71	64.62	60.34

ที่มา : ทบวงมหาวิทยาลัย , 2537 – 2540.

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสองฉบับคือ ความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา และการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเผยแพร่ในปี พ.ศ. 2525 และ พ.ศ.2526 ตามลำดับ ผลสรุปจากการศึกษาคั้งนี้คือ 1.การกวดวิชามีความสัมพันธ์กับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ กล่าวคือนักเรียนที่เรียนกวดวิชาสามารถสอบเข้าศึกษาต่อได้ในอัตราที่สูง และเพิ่มขึ้นทุกปี คือจากร้อยละ 36.2 ในปี พ.ศ. 2517 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.9 ในปี พ.ศ.2520 2.ระบบการกวดวิชาจะสอนเฉพาะวิชาการที่จำเป็นในการสอบคัดเลือกเท่านั้น 3. การสอนตลอดจนหลักสูตรในระบบโรงเรียนนั้นไม่เอื้ออำนวยต่อการสอบคัดเลือก นักเรียนและผู้ปกครองมองว่าการศึกษาในระบบโรงเรียนไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ (อภิชาติ พันธเสน, 2530) และจากรายงานผลการสำรวจคร่าว ๆ (Exploratory Research) เกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ 2539 พบว่าปัจจัยสำคัญที่นักเรียนกลุ่มศึกษาใช้ใน

การตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชามี 9 ปัจจัยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยคือ ทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อมในโรงเรียนกวดวิชา สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร อาจารย์ผู้สอน อุปกรณ์-สื่อการสอน ห้องเรียน เอกสารประกอบการสอน บริการเสริมอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม การศึกษาค้นคว้าวิจัย ทำการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) ซึ่งคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนที่เรียนกวดวิชาในบริเวณสยาม สแควร์ จำนวน 17 แห่ง โดยได้เสนอแนะให้มีการศึกษาที่มีระบบมากขึ้น (สุภาพรณี พลนิกร, 2540)

ในปี พ.ศ.2541 สำนักวิจัยเอแบค-เคเอสซี อินเตอร์เน็ตโพล ได้สำรวจจนามเรื่องเด็กเตรียมเอ็นทรานซ์คิดอย่างไรต่อการศึกษาไทย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนร้อยละ 68.0 ของกลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่าการเรียนกวดวิชามีความจำเป็นต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 56.2 พอใจกับการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนั้นยังพบว่าสาเหตุที่ต้องเรียนกวดวิชาร้อยละ 64.5 ระบุว่าตัดสินใจเรียนเอง ร้อยละ 48.1 ระบุว่าเพราะเนื้อหาที่สอนในโรงเรียนไม่เพียงพอสำหรับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ร้อยละ 39.5 ระบุว่า เป็นค่านิยมตามเพื่อน และร้อยละ 26.1 ระบุว่าการถ่ายทอดความรู้ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังไม่มีประสิทธิภาพ และร้อยละ 20.2 ระบุว่าผู้ปกครองต้องการให้เรียนกวดวิชา (หนังสือพิมพ์ วัฏจักรแหล่งงาน ,2541:4) นอกจากนั้นศูนย์วิจัยกสิกรไทยได้สำรวจกิจกรรมในช่วงปิดเทอมในปี พ.ศ.2541 โดยสำรวจเด็กอายุระหว่าง 7-15 ปี จำนวน 347 คน พบว่า ร้อยละ 22.8 ผู้ปกครอง ให้นุตรหลาน พักผ่อนอยู่กับบ้าน ร้อยละ 9.5 ให้นุตรหลานไปพักกับญาติในต่างจังหวัด และร้อยละ 67.7 ให้นุตรทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับ 1 คือการเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อ จึงเป็นสิ่งที่ยืนยันถึงความจำเป็นของนักเรียนและผู้ปกครองที่ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการเรียนกวดวิชามากขึ้น (วลัยลักษณ์ พิริยะสุรวงศ์, 2542) อย่างไรก็ตามจากรายงานที่พจนการศึกษาลูกโลกที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชาพบว่าค่านิยมทางการศึกษาของชาวเกาหลีซึ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาระดับสูงเช่นเดียวกับประเทศไทย ดังนั้นผู้ปกครองชาวเกาหลีจึงยินดีทุ่มเงินจำนวนมากเพื่อจ้างครูพิเศษมาสอนกวดวิชาบุตรของตนเองจนกลายเป็นปัญหาหนึ่งที่รัฐบาลจำเป็นต้องออกมาตรการรณรงค์ยกเลิกการกวดวิชา เพื่อปลดเปลื้องภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง (อมรวิทย์ นาครทรรพ และ สังวร จัดกระโทก, 2542)

ปัญหาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยถือเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของระบบการจัด

การศึกษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อต่างหันมาให้ความสนใจกับการเรียนกวดวิชามากขึ้น และให้ความสำคัญกับการเรียนในระบบน้อยลง จนกลายเป็นประเด็นหนึ่งที่ถูกนำมากล่าวถึงสาเหตุที่ต้องมีการปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยระบบใหม่ โดยนำคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX) และค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์แรงค์ (PR) มาคำนวณร่วมกับการสอบวัดความรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนหันมาให้ความสำคัญกับการเรียนในห้องเรียนมากขึ้น โดยเริ่มใช้ครั้งแรกในเดือนตุลาคมปีการศึกษา 2542 และคาดว่า การสอบคัดเลือกระบบใหม่จะเป็นปัจจัยหนึ่งทำให้ค่านิยมในการเรียนกวดวิชาลดลง

ข้อมูลการศึกษาที่ผ่านมาเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าการเรียนกวดวิชาจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียนเท่านั้น แต่ในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขันในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อยังดำเนินไปอย่างรุนแรงนั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงไม่อาจปฏิเสธการที่ต้องสนับสนุนบุตรหลานให้เรียนกวดวิชา เนื่องจากเกรงว่าบุตรหลานของตนอาจพลาดหวังในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุที่นักเรียนคนอื่น ๆ ต่างเรียนกวดวิชากันทั้งแทบนั่น ดังนั้นกลุ่มที่เสียเปรียบในระบบเช่นนี้ คือนักเรียนที่มีฐานะไม่ดีนักผู้ปกครองไม่สามารถให้การสนับสนุนบุตรในการเรียนกวดวิชา เหตุผลดังกล่าวจึงเป็นการขยายช่องว่างของโอกาสทางการศึกษาในสังคมให้กว้างออกไปและส่งผลกระทบต่อระบบการจัดการศึกษา ปรัชญาการณการเรียนกวดวิชาจึงเกิดจากค่านิยม ความเชื่อและสภาพทางสังคมที่ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองยอมรับและมองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนกวดวิชา ดังนั้นการแก้ปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องแก้ไขที่เจตคติของคนในสังคมก่อน รวมทั้งความรู้สึก (Feelings) ความคิดเห็น (Opinions) ซึ่งเป็นระดับความเชื่อของบุคคลที่ผ่านการไตร่ตรองจากระดับที่ใช้เหตุผลน้อยที่สุด จนถึงขั้นการคิดพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนยอมรับและนำไปสู่พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาในที่สุด อย่างไรก็ตามพฤติกรรมดังกล่าวที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ได้กลายเป็นค่านิยมที่สังคมกลุ่มหนึ่งยอมรับและยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ ดังนั้นการศึกษาโดยการพยายามทำความเข้าใจพฤติกรรมดังกล่าวซึ่งเกิดขึ้นจากลักษณะทางจิตใจ และเงื่อนไขของระบบสังคมที่บุคคลเหล่านั้นเผชิญอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เห็นภาพรวม จากหลายมุมมอง โดยเริ่มจากสภาพเงื่อนไขและความจำเป็นต่อการเรียนกวดวิชา กระบวนการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา รวมทั้งการสร้างระบบความเชื่อที่อาศัยเหตุผลในระบบต่างกัน จนกลายเป็นค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยศึกษาจากมุมมองของนักเรียนเองซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจและอธิบายถึงค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชาได้ การศึกษาครั้งนี้จึงนำระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

มาใช้ในการศึกษา และคาดว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ จากมุมมองของนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในปรากฏการณ์รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งกลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อน กลุ่มครูผู้สอนซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยมีประเด็นในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพเงื่อนไข และความจำเป็นในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา การเลือกรายวิชาเรียน สถานที่เรียน และการเลือกอาจารย์ผู้สอน
3. เพื่อศึกษาค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. สภาพเงื่อนไข และความจำเป็นในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล อิทธิพลของสังคมและกลุ่มเพื่อน รวมทั้งการสนับสนุนจากผู้ปกครอง
2. กระบวนการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา มีกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวางเป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายของการเรียน การตัดสินใจในการเลือกรายวิชาเลือก สถานที่เรียน รวมทั้งอาจารย์ผู้สอน
3. ค่านิยมที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกิดจากปัจจัยความเชื่อส่วนบุคคลของนักเรียน ผู้ปกครอง ครูผู้สอน ความเชื่อและแนวคิดดังกล่าวถูกพัฒนาขึ้นจากระบบความเชื่อที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการใช้เหตุผลในการคิดไตร่ตรองน้อยที่สุด ตั้งแต่ความรู้สึก ความคิดเห็น เจตคติ จนถึงขั้นการพิจารณาและตัดสินใจอย่างรอบคอบ มองเห็นคุณค่า และก่อให้เกิดการปฏิบัติซ้ำ ๆ จนกลายเป็นค่านิยมของบุคคลที่มีต่อการเรียนกวดวิชา

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. การเข้าใจถึงสภาพ เงื่อนไขและความจำเป็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ช่วยให้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา สภาพปัญหาหรือเงื่อนไขใดบ้างที่มีส่วนทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์และเกิดความจำเป็นที่ต้องเรียนกวดวิชา จึงนับว่าเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการหาแนวทางป้องกันหรือลดปัญหาดังกล่าวให้น้อยลง
2. การเข้าใจถึงกระบวนการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา ทำให้ทราบว่ามีการบวนการตัดสินใจมีขั้นตอนอย่างไร และตัวแปรใดบ้างที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนกวดวิชา
3. การเข้าใจถึงค่านิยมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกวดวิชา จะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้สังคมต้องตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด และสร้างความเชื่อ เจตคติ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
4. ผลการวิจัยที่ได้ อาจจะเป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่ต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

1. การศึกษามุ่งไปที่ตัวนักเรียนที่เรียนกวดวิชาเป็นสำคัญ โดยจะเจาะถึงนักเรียนในภาพด้านกว้างและด้านลึก โดยมีการกำหนดคุณลักษณะของประชากรกลุ่มศึกษา คือเป็นนักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาในคอร์สเตรียมตัวสำหรับสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม 2542 และไม่ได้ยึดภูมิภาคหลังว่านักเรียนกลุ่มศึกษามาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งใด เขตหรือระดับผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. การเก็บข้อมูลจะยึดตัวประชากรกลุ่มศึกษาเป็นหลัก ซึ่งมีการเคลื่อนไหวไปเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่ง ซึ่งมีอยู่ประมาณ 7 แห่ง ภายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่นักเรียนกลุ่มศึกษานิยมเรียนกัน การวิจัยครั้งนี้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำการศึกษาได้ จำนวน 2 แห่ง คือ โรงเรียนกวดวิชาหาดใหญ่ติวเตอร์ โรงเรียนปริญญา กวดวิชา (PA Center)

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความหมายของศัพท์บางคำไว้เฉพาะดังนี้

1. “ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา” หมายถึง ความเชื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยยอมรับ สนับสนุน และปฏิบัติตามความเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการเตรียมตัวให้พร้อมทางด้านความรู้เนื้อหาวิชา และสร้างความมั่นใจสำหรับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
2. “การเรียนกวดวิชา” หมายถึง การเรียนเนื้อหาวิชาความรู้เพิ่มเติม จากสิ่งที่เรียนมาแล้วในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดำเนินการสอนโดยโรงเรียนกวดวิชา มีจุดมุ่งหมายการเรียนเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
3. “กระบวนการตัดสินใจในการเรียนกวดวิชา” หมายถึง การวางแผนและตัดสินใจเพื่อเลือกวิถีทางที่เหมาะสมที่สุด และเชื่อว่าเป็นวิถีทางที่นำไปสู่วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการเรียนกวดวิชาตามที่ตนต้องการ
4. “โรงเรียนกวดวิชา” หมายถึง สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์ในการสอนเนื้อหาวิชา ตามหลักสูตรวิชาสามัญของกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับอนุญาตในการจัดตั้งตามกฎหมาย มีจุดประสงค์การสอน เพื่อมุ่งเน้นการสอนเนื้อหาวิชาบางวิชาที่ใช้สำหรับการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
5. “สนาม” (Field) หมายถึง โรงเรียนกวดวิชาขนาดใหญ่ตัวเตอร์ และโรงเรียนปริญญา กวดวิชา (PA Center) ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา